

Ημερολόγιο ασημάντων 496, μέρος Α: Δάγκωσα τον οδοντίατρο /Η ψεύτικη αγάπη μου/Ο Μητσοτάκης φεύγει η Ντόρα έρχεται

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Αγάπη σημαίνει να σκέφτεσαι τον άλλο χίλιες φορές την ημέρα μίνιμουμ, γιατί δεν έχεις τίποτ' άλλο καλύτερο να κάνεις, αγάπη σημαίνει να νοιάζεσαι, να μοιράζεσαι, να μάχεσαι, να πέφτεις στη φωτιά, αγάπη σημαίνει να γίνεσαι άγγελος προστάτης με ξίφος, με πένα, με τσεκούρι και Visa card για όποιον(α) αγαπάς και γι αυτόν που δεν αγαπάς.

1 7.7.22 Κυριακή. Ο υιός Αντώνης πάλι στο Λονδίνο και μετά στο Μπρίστολ, πάνω-κάτω γιογιό, με μια ντουζίνα μανιτζαρέους να συσκεφτούν για την τύχη της Τογιοτα στο Ενωμένο Βασίλειο! Εγώ στο γυφτοπάζαρο του Ελαιώνα μετά από μήνες. Αγορά ενός βιβλίου 50 σέντς, «πάρε κι άλλο ένα, τζάμπα» λέει ο πωλητής που μοιάζει με τον πατέρα μου, «εγώ έτσι κι αλλιώς θα τα πετάξω μετά», λέει, πάρε κι άλλα. Αξιαγάπητος, αξιολάτρευτος.

-Από πού είσαι;

-Από τη Αλβανία.

-Υπάρχουν και καλοί Αλβανοί

--Σε όλα τα μέρη έχει καλούς και κακούς
-Έτσι είναι, όλοι οι Έλληνες λίγο πολύ Αλβανοί είμαστε, λέω προσπαθώντας να διορθώσω την γκάφα μου. Ρίχνω μια ματιά στα υπόλοιπα βιβλία, θα τα πετάξει, αλλά δεν λένε τίποτα, α, το τροπάριο της Κασσιανής και η ερμηνεία του, χμ! βρίσκω όμως και μια φάρμα των ζώων (Οργουελς) και του δίνω ένα δίφραγκο. Ύστερα αγοράζω ένα πίνακα, λίγο κιτς, όπου ένα πελώριο φίδι έχει τυλίξει ένα δέντρο κι απειλεί την πόλη έναντι 15 ευρώ κι ένα δεύτερο πίνακα προσωπογραφία μίας ιδιαιτέρως ξανθής (ουκρανής;) πολύ καλύτερο στην πιο γελοία τιμή. Έχει 40 βαθμούς Κελσίου έχω βγάλει και τη φανέλα μου σαν τους λέτσους «βρήκε ο γύφτος τη γενιά του» έκανα τα ψώνια μου, ονειρεύομαι χιόνια, κέδρους, έλατα και γαλάζιες αλεπούδες στην Πίνδο.

18.7.22 Μπανιο αρ. 23, Βάρκιζα με ισχυρούς ανέμους. Φωτιά στην περιοχή, ελικόπτερα παίρνουν νερό. Τα φωτογραφίζω όπως και πέρυσι τρώγοντας στα βράχια μαζί με τα μυρμήγκια μια σπανακόπιτα! Τουλάχιστον έχουμε κάποια ελικόπτερα
• Έκανα απονεύρωση δοντιού και ο οδοντίατρος ήταν μοντέρνος, με μοντέρνα εργαλεία και ομιλητικός, καθουσιαστικά φλύαρος. Σε μια στιγμή του δάγκωσα ασυναίσθητα το δάχτυλο, έκραξε και σταμάτησε να μιλάει. Χίλια συγγώμη λέω, μου τόχουν ξανακάνει, λέει.

19.7.22 Τρίτη. Μπανιο αρ. 24, Βάρκιζα βράχια. Συνεχίζουν οι άνεμοι, φουντώνουν κι άλλο οι φωτιές. Καίγεται η Πετέλη τώρα. Μετά την Πάρνηθα θα καούν και τα μάρμαρα και τα δασύπρωκτα τρωκτικά. Πού ξέρει τόση τόλη κι εξουσία ο αέρας; (Γ. Βέπς πάλι). Μένω για δύο λεπτά στο μπλοκαρισμένο ασανσέρ με το σπασμένο καθρέφτη της πολυκατοικίας μας. Πανικός με την κλειστοφοβία.

20.7.22 Επέτειος: Εισβολή Ατίλα στην Κύπρο 1974. Όποιος δεν μοιραστεί τον αγώνα θα μοιραστεί την ήττα. Μπανιο αρ. 25, Βάρκιζα. Αυτοκτονία με περίστροφο γέροντος ιδιοκτήτη ακινήτου που καιγότανε για τρίτη φορά στην Παντέλη μπροστά στα μάτια του: Πόσες πηγές νερού να συντηρήσει μέσα στις φλόγες;

21.7.22 Σκελετικά ίχνη ζώων στο καμένο βουνό. Καλύτερα έγκλειστος στο σπίτι παρά στο διεθνές Παρατηρητήριο

των Δυσάρεστων Οσμών. Έχω μία σπάνια συλλογή από περιοδικά πολιτικά λογοτεχνικά και τα ξεψειρίζω πότε πότε, εναλλακτικά, κόμιξ κλπ παρόλο που έλειπα από την Ελλάδα έτη φωτός (και δεν κάπκε ακόμη το διαμέρισμά μου). Έχω: «Επιθεώρηση Τέχνης» «Η Διάπλασις των παιδών», «Νέα Εστία» «Εποχές», «Πάλι», «Ελληνικά Γράμματα», «Αντί», «Πολίτης», «Τράμ», «Διαγώνιος», «Ρεύματα», «δέκατα», «Ποταμόπλοια», «Αιολικά Γράμματα», «Εντευκτήριο», «κόσκινο», «Εκφραση» (φθιώτιδα), «Διαβάζω», «Νέες Τομές» «Ιχνευτής», «Μανδραγόρας», «Σχολιαστής» «Οροπέδιο», «Ευθύνη», «η λέξη», «Το δέντρο», «Ο χάρτης», «Ο κόκορας που λαλεί» «Γιατί» (Σέρρες), «Περίπλους», Πανδώρα, Πόρφυρας, «Οδός Πανός», «αλλαγή» (Σύδνεϊ), «Το γιοφύρι» (Σύδνεϊ), «Χρονικό» (Μελβούρνη), «Πολιορκία», «Ακροβασία» (στο Χαλάνδρι), «Ιανός», «Νέα Επαφή», «Η σκούπα», «Η Δίνη», «Η μιγάς», «Σκαντζόχοιρος» «Ποιητική», «Μαύρο άστρο», «Σαπίλα», «Chimeres», «Δυτικές Ινδίες», «κουκούτσι», «έρεισμα», «κοράλι», «Λεύγα», «Νέον πλανόδιον», «τεφλόν», «φρέαρ» «φρλκ» «τσακμάκι», «γραφή», «ψωμί», «Πνύξ», «Ωρυμαγδός» (Λευκωσία), «αμφί», «Ανοιχτή πόλη» (μέλος του Underground Press Syndicate), «το παράθυρο» (Ένωση Γυναικών Ελλάδας), «χτυποκάρδι» «castar», «Γάτα», «Κολούμπρα», «Φαρφουλάς», «Poetix», «εξώπολις» (Αλεξανδρούπολη), «Ο Παρατηρητής», «Locotrip» «Convoy», «Traverso» «κλάξον», «κράξιμο» «παλίμψηστον», «Σπάρτακος», «Ενέδρα», «Η κιουρία», «yusra» «Φάρος» (Πάρος 2018), «Θέσεις μάχης» (αναρχική αντιεξουσιαστική συλλογικότητα στο Κέντρο της Αθήνας 2017), «Καινά Δαιμόνια», «Carec Flaca», «Antifa beat», «Basse classe», «Ωλήν», «Αιχμή», «Τετράδια Ψυχιατρικής», Αλήθεια» (περιοδικό Ψυχανάλυσης Φιλοσοφίας και Τέχνης) το «Τέταρτο» (του Χατζιδάκι), «Σύγχρονη Εκπαίδευση», «Parabelloum», «Πλατφόρμα», «Πλατς» (1986) «Το παραμιλητό», «Δώμα», «Αυτονομία», «Κύκλος της Φωτιάς», «Babylon», «Βαβέλ», «Τυφλοπόντικας», «Υπόγειο με θέα», «Νέα οικολογία», «Αδάμαστο», «Waves» (άτακτη περιοδική έκδοση φεμινιστικών πολιτικών Αθήνα, Βερολίνο, Κοπεγχάγη, Θεσ/νίκη), «επί τόπου» (περιοδικό δρόμου της πρωτοβουλίας αντισυναινετικής δράσης), «Επιθετικός προσδιορισμός» (ενάντια στα γρανάζια της εκπαιδευτικής μηχανής) «Ταξίδι στο χωροχρόνο», «Ημερολόγιο θεμελίων» (εγχείρημα της αφανούς κοινότητας για την αποκωδικοποίηση των τρεχουσών κυριαρχικών θεσμίσεων), «Ασύνορες θάλασσες» (κοινών αγώνων και αλληλεγγύης όταν η θάλασσα απόθεσε τεμάχιο νεκρής νήπιας σάρκας στον αιγιαλό), «εκτός ύλης» (έντυπο που δεν πουλιέται και δεν αγοράζεται από τις αυτοοργανωμένες αναρχικές/αντιεξουσιαστικές ελευθεριακές συλλογικότητες στις νότιες και ανατολικές γειτονιές της Αθήνας), «Ρεσάλτο» (εγχείρημα κοινωνικοπολιτι-

κής-πολιτισμικής παρέμβασης αναρχικού αντιεξουσιαστικού χαρακτήρα στις περιοχές του Κερατσινίου και της Δραπετσώνας κάποιες φορές και σε άλλες περιοχές του Πειραιά), «το πείρα(γ)μα» (πρωτοβουλία ενάντια στο θεσμό της εκπαίδευσης), «καζανάκι» «Πεζοδρόμιο» κλπ.κλπ. Αν είχα μείνει στην Ελλάδα τα δύσκολα χρόνια (τώρα είναι τα δυσκολότερα βέβαια!) θα μάζευα τα πάντα προτού καούν. Ένας πτωχός σαβουροσυλλέκτης είμαι πια.

22.7.22 Αγάπη σημαίνει να σκέφτεσαι τον άλλο χίλιες φορές την ημέρα μίνιμουμ, γιατί δεν έχεις τίποτ' άλλο καλύτερο να κάνεις, αγάπη σημαίνει να νοιάζεσαι, να μοιράζεσαι, να μάχεσαι, να πέφτεις στη φωτιά, αγάπη σημαίνει να γίνεσαι άγγελος προστάτης με ξίφος, με πένα, με τσεκούρι και Visa card για όποιον(α) αγαπάς και γι αυτόν που δεν αγαπάς. Για μια γυναίκα που ξέρει να χαμογελάει με τα μάτια, με τη μύτη, με τα μαλλιά περμανάντ ή με πλεξούδες σε σχήμα στέμματος. Δείτε: την άλη, τη φαντασμαγορική, την ονειρική, την ψεύτικη αγάπη σου.

Αγάπη δεν σημαίνει δικαιοσύνη. Πολλές φορές σε καταγέλαστες ελληνικές, αλλά και ξένες ταινίες της σειράς οι γονείς, το είπαμε αυτό, προκειμένου να προστατεύσουν τα ένοχα παιδιά προσπαθούν να ενοχοποιήσουν για φόνο αθώους. Αγάπη σημαίνει να είσαι ο καμπούρης της Παναγίας των Παρισίων για την Εσμεράλδα, ο Μάριος για την Τιτίκα ή ο Γιάννης Αγιάνης πάλι για την τυχερή Τιτίκα (το καλύτερο μυθιστόρημα στην παγκόσμια λογοτεχνία Οι Άθλιοι), ο Μιμίκος και η Μαίρη στις Ακρόπολης τα μέρη, το παιδί-Φάντασμα και η Κατερίνα στην κατοχή, αγάπη σημαίνει να είσαι ο υπεράνθρωπος του Νίτσε και να αγαπάς την αιωνιότητα «γιατί δεν βρήκε ακόμη τη γυναίκα που θα γεννήσει τα παιδιά του» αλλά και οι γυναίκες δεν βρήκαν τον άνδρα που θα γεννήσει τα παιδιά τους γιατί κι αυτές αγαπάν την αιωνιότητα Φρειδερίκο όπως η Αντιγόνη και η Καραγιάννη, και η Ηλέκτρα, όπως ο Κυναίγειρος που θυσιάζεται για την πατρίδα του αρπάζοντας με τα δόντια το περσικό πλοίο που ήταν αραγμένο στο Μαραθώνα και όχι στον ...Περαία φορτωμένο με μαζούτ και με χασίς

23.7.22 Πραγματική αγάπη σημαίνει Ρωμαίος και Ιουλιέτα αλλά και να προδίδεις (!) και να δίνεις το αγαπημένο πρόσωπο στους άλλους! Η υπέρτατη θυσία (του αντικειμένου!). Του πόθου. Το έκανε ο Πρωτομάστορας στο γιοφύρι της Άρτας για να στερήσει το γιοφύρι για το κοινό καλό, όπως του το σφύριξε ένα πουλάκι από τις Βρυξέλλες. Το έκανε Αβραάμ, ο Αγαμέμνων, ο Θεός. Υποθέτω και κάποιες θεές της Ασίας. Θυσίασαν τα παιδιά τους για ένα μεγάλο σκοπό, -να τη βράσω τέτοια αγάπη. Να τον βράσω τέτοιο σκοπό και τα μεγάλα οράματα να τα βράσω με κρεμμύδια και κάργες. Μπάνιο αρ. 26.